

[Dohrmann]

problemer, da statskassen må kunne modregne i senere udbetalinger.

Der er jo tale om kæmpekatastrofer for de hårdt plagede skatteydere, og derfor er det dybt tragisk, hvis arbejdsministeren fejler sagen ind under gulvtæppet af frygt for, at den belaster hans forgænger og andre af hans politiske venner.

Svar (12/3 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring har oplyst, at man ved stikprøveundersøgelser i perioden 1979-84 fandt fejludbetalinger på ca. 17,6 mill. kr. i alt.

På grundlag af resultaterne fra stikprøverne, som omfatter ca. 2.000 personer pr. år, blev der foretaget et skøn over, hvor stort fejludbetalingsbeløbet ville have været, hvis samtlige arbejdsløsheds-kassemedlemmer var blevet kontrolleret. Herved fremkom det skøn på 3,2 mia. kr., som nævnes i begrundelsen til spørgsmålet. Om inddrivelsen af de fejludbetalte beløb kan jeg generelt oplyse, at arbejdsløsheds-kassernes inddrivelse af tilbagebetalingskrav i dag er langt mere effektiv end tidligere. Det skyldes bl.a., at direktoratet i forbindelse med tilsynet med arbejdsløsheds-kassernes regnskaber går mere ind i at kontrollere inddrivelsesproceduren.

Jeg kan endvidere oplyse, at § 86 i arbejdsløshedsforsikringsloven er blevet ændret ved lov nr. 236 af 6. juni 1985, således at kasserne som hovedregel ikke har krav på refusion fra statskassen i tilfælde, hvor der er udbetalt dagpenge eller efterløn med urette, medmindre den fejlagtige udbetaling skyldes medlemmets svigagtige forhold.

Dette indebærer, at det bortset fra beløb, der er fejlagtigt udbetalt på grund af svig fra medlemmets side, er *kasserne*, der bærer tabet, hvis beløbene ikke indbetales af medlemmerne, og som derfor også bærer rentetabet, indtil beløbene er indbetalt.

Ved lov nr. 832 af 9. december 1986 om ændring af arbejdsløshedsforsikringsloven fik direktøren for arbejdsløshedsforsikringen bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om inddrivelse af dagpenge- og efterlønsbeløb. Reglerne er i øjeblikket under udarbejdelse i Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen.

Alt i alt mener jeg, at der er gjort ganske meget for at sikre, at statens tab ved fejludbetalinger minimeres mest muligt, jf. de omtalte ændringer i arbejdsløshedsforsikringsloven.

Spm. nr. S 776

Til *socialministeren* (4/3 87) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at forhindre den diskriminering, der foregår på forsikringsområdet, når handicappede ønsker at tegne ulykkesforsikring og livsforsikring?«

Begrundelse

Det er en realitet, at handicappede personer stilles økonomisk ringere end andre, såfremt de ønsker at tegne ulykkes- eller livsforsikringer.

Det er ligeledes bevist, at handicappede ikke har en højere ulykkesfrekvens end andre.

Problemet har været diskuteret ofte, uden at det har medført ændringer for dem, der ønsker at tegne forsikring.

Jeg har senest rejst spørgsmålet over for industriministeren (nr. S 530), som er ressortminister for forsikringsbranchen, men uden resultat. Ministeren henviser til forsikrings-selskabers forpligtelse til at sørge for en økonomisk forsvarlig drift med sikkerhed for at kunne indfri deres forpligtelser over for forsikringstagere. Industriministeren slutter i øvrigt sit svar af 27. januar 1987 med følgende citat: »Spørgsmålet hører retteligt hjemme sammen med lovgivning om socialsikring.«

Derfor spørgsmålet til socialministeren.

Svar (10/3 87):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg er enig med spørgeren i, at det er vigtigt at arbejde for, at handicappede ikke udsættes for diskriminering ved tegning af ulykkesforsikring og livsforsikring.

Disse bestræbelser kan imidlertid ikke støttes inden for rammerne af lovgivningen om social sikring, som ikke indeholder regler om private personers tegning af forsikringer på dette område.